

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/73/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115011716
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2115011716.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného T. L., nar. XX.XX.XXXX, pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn. 5Tk/4/2015 zo dňa 6. júna 2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. novembra 2017 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného T. L., nar. X.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 5Tk/4/2015 zo dňa 6. júna 2017 bol obžalovaný uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písmeno e) Trestného zákona a prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1) v presne neustálenom čase medzi 08:00 hod. a 10:00 hod. dňa 08.11.2014 na presne nezistenom mieste v okrese Dunajská Streda v úmysle usmrtiť poškodeného Y. J., nar. XX.XX.XXXX najmenej štyrikrát ho udral do hlavy s doposiaľ nezisteným tvrdým tupým predmetom, čím mu spôsobil deformáciu kostí lebečnej klenby na záhlaví a v pravej spánkovej temennej oblasti a ostrým špicatým predmetom ho najmenej osemkrát bodol do tela, čím mu spôsobil tri bodné rany na hrudníku vľavo, bodnú ranu na rozhraní krku a záhlavia, dve bodné rany na chrbte vpravo a dve vľavo a ďalšie zranenie na rukách, na následky ktorých zranení poškodený zomrel, pričom bezprostrednou príčinou smrti poškodeného bolo zlyhanie mozgu v dôsledku zakrvácania pod obaly mozgu a do komôr mozgu, kde telo poškodeného Y. J. bolo nájdené dňa 08.11.2014 asi o 15:00 hod. v kukuričnom poli oproti priemyselnému parku medzi obcou Malé Dvorníky a mestom Dunajská Streda,

2) v presne nezistenom čase od mesiaca marec v roku 2014, na presne nezistenom mieste, doposiaľ nezisteným spôsobom si zadovážil 1 kus podomácky upravenú palnú zbraň - pôvodne vzduchovú pušku IŽ-38 (IJ 38), výrobné číslo K22764, 1 kus podomácky upravenú expanznú pištoľ značky Ekol, model Special 99, výrobného čísla EV-1411311, kalibru 9 mm PA BLANC, ktoré zbrane podľa vypracovaného znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu policajného zboru ČES: PPZ-KEÚ-BA-EXP-2014/16438 sú v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o zbraniach a strelive podľa § 8 ods. 4 písmeno c), písmeno g) zbraňami kategórie A, t. j. zbraňami zakázanými a ktoré v zmysle § 8 ods. 1 citovaného zákona je zakázané nadobúdať do vlastníctva, držať, alebo nosiť a 46 kusov nábojov kalibru 22 Long Rifle českého výrobcu Sellier & Bellot a 6 kusov nábojov kalibru 6,35 Browning českého výrobcu Sellier & Bellot, ktoré strelivo je podľa znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu policajného

zboru ČES: PPZ-KEÚ-BA-EXP-2014/16438 v zmysle zákona č. 190/2003 Z. z. o zbraniach a strelive podľa § 2 odsek 1 písmeno g) strelivom a jeho nadobúdanie do vlastníctva môže len držiteľ zbrojného preukazu, držiteľ zbrojnej licencie alebo držiteľ zbrojného sprievodného listu na trvalý vývoz, ktoré bez príslušného povolenia držal do dňa 10.11.2014, kedy o 10:00 hod. bola v rodinnom dome v X. M. na W. H.. XXX/XX vykonaná domová prehliadka, pri ktorej boli uvedené veci nájdené a zaistené.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému podľa § 145 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 22 (dvadsaťdva) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 77 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd uložil trest prepadnutia veci a to:

- 1 ks po domácky upravenej palnej zbrane - pôvodne vzduchovej pušky IŽ - 38 (IJ 38), výrobného čísla K22764,

- 1 ks po domácky upravenej expanznej pištole zn. Ekol model special 99, výrobného čísla EV-1411311, kal. 9 mm PA blanc,

- 46 ks nábojov kal. 22 long rifle , českého výrobcu SELLIER & BELLOT,

- 6 ks nábojov kal. 6,35 browning, českého výrobcu SELLIER & BELLOT,

pričom podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaviazal obžalovaného aby nahradil poškodenej W. B. nar. XX.XX.XXXX bytom W. X. č. XXX/XX škodu vo výške 798,67 EUR z titulu pohrebných nákladov.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 793-829.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný sa týchto trestných činov dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. Okresný súd nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti u obžalovaného za činy uvedené v obžalobe. U obžalovaného ide o konanie úmyselné.

Obžalovaný poprel spáchanie oboch skutkov uvedených v obžalobe.

Trestná činnosť obžalovaného je preukazovaná výpoveďou svedkyne F. O., ktorá už v prípravnom konaní uviedla, že obžalovaný po tom, čo policajti prvý krát odišli z dvoru rodinného domu F. K., tak jej povedal, že niečo pokazil nakoľko neupratal dobre po sebe, že telo nechal blízko cesty v kukurici. Tiež svedkyňa uviedla, že jej obžalovaný povedal, že peniaze za ktoré urobili nákupy mal od človeka, ktorého zabil. Ďalej jej povedal, že veci, ktoré nosili B. a N. sú tiež od človeka, ktorého zabil. Následne na hlavnom pojednávaní svedkyňa F. O. dementovala svoju výpoveď z prípravného konania, že to nevypovedala, avšak pri danej výpovedi boli prítomní aj právny zástupcovia, tlmočník a vyšetrovateľ, a preto nemohlo prísť k pozmeneniu predmetnej zápisnice z výsluchu svedkyne, taktiež danú zápisnicu svedkyňa aj podpísala vlastnoručným podpisom.

Po vyšetrení svedkyne F. O. znalkyňou z odboru psychológie, ktorá uviedla, že pozorovaná svedkyňa uviedla, že mala informáciu od obžalovaného, že obeť pichol asi sedemkrát a tiež ju buchol do hlavy.

Zo znaleckého posudku vyplýva, že svedkyňa O. je schopná vnímať udalosti reality, zapamätať si ich, podržať v pamäti a reprodukovať ich, avšak reprodukcie sú nedostatočne presné, povrchné. Tendencia konfabulácie sa u svedkyne O. nepreukázala.

Na základe uvedeného okresný súd považoval výpoveď svedkyne F. O. v prípravnom konaní za dôveryhodnú. Poukázal na to, že v prípravnom konaní usvedčila obžalovaného T. L. aj výpoveď svedkyne N. Z., ktorá vo svojej výpovedi uviedla že v doobedňajších hodinách dňa 08.11.2014 prišiel za ňou obžalovaný a pýtal sa jej či by mu neoprala nohavice, na čo jej podal maskáčové nohavice značne znečistené, ktoré namočila do vody a zaliala avivážou, čím chcel obžalovaný zničiť prípadné krvné stopy na jeho oblečení. Ďalej uviedla, že po prepustení zo zadržania prišla k nim F. O., ktorá im povedala, že obžalovaný najprv odcudzil bicykel nebohého J. a potom mal niekde vonku čakať na nebohého a mal ho asi 9 krát bodnúť a potom ho niečím ešte 3 krát udrieť do hlavy a následne zatiahnuť do kukurice. Tiež sa F. vyjadrila, že spálila všetky veci - ošatenie a topánky obžalovaného v pecku.

Zmenené výpovede svedkyne F. O. a N. Z. na hlavnom pojednávaní v prospech obžalovaného T. L. vo vzájomných súvislostiach a uskutočnených svedeckých výpovediach v prípravnom konaní v kontexte všetkých vykonaných dôkazov zhodnotil ako účelové v snahe pomôcť obžalovanému zbaviť sa viny. Výpovede svedkýň uskutočnené na hlavných pojednávaniach podľa okresného súdu nemajú logickú nadväznosť a absentujú pri nich podstatné logické súvislosti.

Z vykonaného dokazovania na základe svedeckých výpovedí a vyšetro-vacích postupov metódy pachovej identifikácie v M. W. na odbore kynológia - hypológia bola súdu I. stupňa preukázaná skutočnosť, že iba obžalovaný T. L. prišiel do telesného kontaktu s nebohým Y. J.. Vykonaným porovnaním bola zistená zhoda pachových stôp medzi stopou č. 17 a odobratou pachovou stopou od obžalovaného T. L. čo sa opakovalo následne 5 krát za sebou a vždy špeciálne vycvičený pes označil zhodu pachových stôp. Okresný súd poukázal na svedecké výpovede príslušníkov Policajného zboru a to F. U., E. H., Mgr. Z. N., W. Z., ktorý vykonávali ohliadku miesta činu dňa 8.11.2014 ako členovia výjazdovej skupiny ohliadky miesta činu vraždy pri obci Malé Dvorníky, pričom zaistili pachové stopy č. 17 a č. 18 z dolných končatín nebohého Y. J., pretože bola veľká pravdepodobnosť, že podľa polohy nebohého na mieste činu páchatel asi uchopil telo nebohého a následne ho vliekol do kukuričného poľa.

Okresný súd zistil zo znaleckého posudku znalca z odboru veterinárstvo - kynológia, že postup pri zaistovaní pachových stôp č. 17 a č. 18 pri ohliadke miesta činu bol vykonaný správne v zmysle nariadenia prezidenta Policajného Zboru Slovenskej republiky č. 4/2004. Taktiež aj odber pachových stôp od osôb T. L. a ďalších bol vykonaný v súlade s uvedeným nariadením. Zdôrazňuje, že postup psovoda J. bol tiež vykonaný správne, pričom pre objektivitu pachového porovnávania boli použité psy s platnými kategóriami MPK 1 a MPK 2, čím vylúčil zmätočnosť pachovej identifikácie. Znalec uviedol, že pred každou pachovou identifikáciou psovod správne vykonal tzv. náhodnú zaujímavosť.

Výsledok zaistený pachovou identifikáciou a to zaistenie pachovej totožnosti medzi pachovou stopou č. 17 a pachovou stopou č. 1 (obžalovaného T. L.) je správny a môže byť použitý ako dôkaz v trestnom konaní.

Tvrdenia obhajoby týkajúce sa skutočnosti, že skutočný vrah si navliekol na svoje ruky nejaké ošatenie patriace obžalovanému a takto chytil nohy poškodeného za účelom zanechania pachovej stopy obžalovaného a nie skutočného vraha je v plnej miere vyvrátené výpoveďou znalca, ktorý sa vyjadril že v takejto situácii by sa na tele nebohého s vysokou pravdepodobnosťou nachádzali pachové stopy intenzívnejšieho charakteru alebo zloženia tej osoby, ktorá by tam to ošatenie, prípadne nejaké rukavice obžalovaného priniesla a použila na odtiahnutie nebohého do kukuričného poľa ďalej od cesty. V prípade, ak by si ich cudzia osoba dala na ruky ošatenie pochádzajúce od obžalovaného a chytila sa dolných končatín poškodeného, tak by sa tam nachádzali dve pachové stopy a to: osoby, ktorá bola majiteľom respektíve používateľom ošatenia prípadne rukavíc, a aj osoby, ktorá ich na miesto priniesla, dala si ich na ruky. Znalec uvádzal, že s poukázaním na výsledok pachovej identifikácie sa tam nachádzala s presnosťou iba pachová stopa obžalovaného.

Zo znaleckého psychologického posudku vyplýva, že osobnosť obžalovaného sa v kontexte psychologického vyšetrenia javí tak, že môže považovať ako najpravde-podobnejší motív konflikt s

poškodeným a následným afektom hnevu s intenzívnou fyzickou agresiou. Podľa názoru okresného súdu obžalovaný T. L. zvolil svoju obhajobu na svedeckých výpovediach, ktoré mu zaručujú aliby, že v inkriminovanom dni a čase bol na inom mieste a mali vykonávať inú činnosť, čím popiera spáchanie skutku, avšak účelovosť jeho obrany je preukázaná výpoveďami svedkov z prípravného konania F. O., N. Z., ale aj výpoveďami svedkov na hlavnom pojednávaní. Súd taktiež poukazuje aj na výsledky znaleckého dokazovania, ktoré preukazujú prítomnosť pachu obžalovaného T. L. na tele nebohého Y. J. na mieste činu.

Trestná činnosť obžalovaného uvedená v obžalobe pod číslom 2) je preukázaná najmä výpoveďou svedka O. K., ktorý v prípravnom konaní uviedol, že všetky nájdené zbrane v ich dome patrili obžalovanému, predmetné zbrane tam priniesol v máji a júni 2014.

Obžalovaný zbrane prerábala na dvore, prevrátil im hlavne niečo z nich odpíliť a niečo zas privaril, následne dané zbrane uložil u O. K. s tým, že ich nepotrebuje. Tiež svedok uviedol, že videl z nich strieľať obžalovaného. Svedok K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že výpoveď pred vyšetrovateľom je len z polovice pravdivá, avšak súd toto vyjadrenie považuje za účelové v prospech obžalovaného. Svedkyňa Z. tiež uviedla, že osobne kúpovala pištoľ na žiadosť T. L. v Dunajskej Strede. Na hlavnom pojednávaní svedkyňa N. Z. uviedla, že tú pištoľ kúpila sama pre seba a všetko čo vypovedala na polícii nie je pravda, pri odstraňovaní rozporov vo výpovedi uviedla, že v prípravnom konaní vyšetrovateľ na ňu tlačil. Dané tvrdenie svedkyne na hlavnom pojednávaní považuje tunajší súd za účelové k obžalovanému.

Okresný súd poukázal na nedovolené ozbrojovanie obžalovaného a na vykonaný znalecký posudok KEÚ PZ, z ktorého výsledkov vyplýva, že dané zadržané zbrane boli strelby schopné a taktiež aj existencia funkčnosti nájdených nábojov naplňuje zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona.

Prepis nahrávky medzi O. K. a F. O. zaznamenaným na mobilný telefón predstavuje v predmetnom trestnom konaní proti obžalovanému spolu s pachovou stopou ťažiskový dôkaz, ktorý pomohol objasniť túto trestnú vec a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadol súd najmä na spôsob spáchania činu obžalovaného, na následok tohto činu, na zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Podľa názoru okresného súdu je evidentne preukázané, že u obžalovaného sa nachádza priťažujúca okolnosť a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona spáchanie viac trestných činov a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, a to, že už bol za trestný čin odsúdený. V danom prípade pri základnej trestnej sadzbe dvadsať rokov a dvadsaťpäť rokov zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu predstavuje dvadsaťjeden rok osem mesiacov až dvadsaťpäť rokov. Obžalovaný T. L. spáchal jednoznačne najnebezpečnejší čin proti životu a zdraviu, z jeho konania vyplýva, že smrť musela nastať s poukazom na intenzitu útoku a osobu vyššieho veku, následok činu definitívne vylúčil poškodeného akejkoľvek existencie. Zbavil života živého človeka len preto, aby sa zmocnili jeho majetku. Súd uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 22 rokov. Súd s poukazom na požiadavku individuálnej a generálnej prevencie považoval výšku uloženého trestu za zákonnú a dôvodnú. Na výkon trestu bol obžalovaný podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona, zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, pretože spáchal obzvlášť závažný zločin. Obligatórne súd uložil obžalovanému aj ochranné opatrenie a to ochranný dohľad na dva roky. Vzhľadom k tomu, že boli splnené podmienky na uloženie trestu prepadnutia veci súd rozhodol o prepadnutí veci.

Okresný súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazal obžalovaného, aby nahradil poškodenej W. B., nar. XX.XX.XXXX bytom W. X. č. XXX/XX škodu vo výške 798,67 EUR z titulu pohrebných nákladov, ktoré boli uplatnené zákonným spôsobom.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote (ihneď na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku č.l. 791 spisu) zahlásil obžalovaný po porade s obhajcom odvolanie.

Prokurátor krajskej prokuratúry odvolanie proti rozsudku okresného súdu nepodal.

Odvolanie obžalovaného obhajca písomne doplnil (č.l. 908-918 spisu).

V úvode zhrnul obsah napadnutého rozsudku. Vytkol, že prvostupňový súd sa nevysporiadal s prepisom nahrávky, pričom nahrávku považoval za nezákonný dôkaz. Prvostupňový súd nemal zamietnuť návrh na vypočutie svedka J. N., ktorého výpoveď je relevantná pre inkriminovaný deň - piatok od 8:00 do 18:00 do 19:00 hod. Okrem toho svedkyňa F. O. nebola na hlavné pojednávanie predvolaná pod hrozbou poriadkovej pokuty, resp. nebola predvedená príslušníkmi PZ, čím nebola zabezpečená jej účasť na hlavnom pojednávaní. Ďalej súd bezdôvodne zamietol výsluch svedka O. K.. Uvedený postup bol v rozpore s právnym názorom vyjadreným odvolacím súdom.

Dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní považoval za nedostatočné, keďže pachová stopa je nepriami dôkaz a v žiadnom prípade nepreukazuje, že čin priamo spáchal obžalovaný. Vzhľadom na znalecký posudok PhDr. Kataríny Haidovej nie sú výpovede svedkyne F. O. vierohodné. Policajt najskôr podozrieval svedka O. K..

Svedkyňa N. Z. počas svojich výsluchov pozmenila svoje výpovede, aj svedok N. O. vyvrátil jej výpoveď tým, že tvrdil, že vyprala nohavice O. K.. Ďalší vo veci vypočutí svedkovia potvrdili aj tú skutočnosť, že svedok O. K. mal konflikt s poškodeným už pred jeho zavraždením.

Návrhy obžalovaného na zabezpečenie dôkazov v prípravnom konaní, a to zabezpečenie jeho telefónov a zistenie hovorov, sms-iek a volaných čísel a zaistenie záberov priemyselných kamier v Dunajskej Strede, boli zamietnuté.

Svedkyňa F. O. vypovedala nedôveryhodne, zmätočne a chaoticky, keď v piatok večer, t.j. dňa 7.11.2014 bola u T. L. na W. H., pričom počas návštevy chodil za T. O. K., a mala pritom pocit, ako keby nechceli vedieť, o čom sa rozprávajú. Svedkyňa F. O. pri svojom poslednom výsluchu na hlavnom pojednávaní tvrdila, že ona od 7.11.2014 až do 8.11.2014, teda dovtedy, kým ich nezobrali policajti na OR PZ v Dunajskej Strede, bola nepretržite s obžalovaným a že po zavraždení poškodeného asi 2 týždne každé ráno už o 7.30 hod. za ňou chodili každý deň policajti L. W. a E. Z. /L. W. už nie je policajtom, je starostom obce O., okres Dunajská Streda/ aby im dala vražednú zbraň, že ona ju určite ukrýva, lebo keď im nevydá, pôjde sedieť vedľa obžalovaného a už svoje deti neuvidí.

Zbrane zaistené pri domovej prehliadke nepatrili obžalovanému, túto skutočnosť potvrdzuje aj to, že boli nájdené v tej miestnosti, kde býval svedok O. K. a jeho družka N. Z. - pani Z. pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 21.1.2016 na otázku, že kto užíval tie priestory, miestnosti, kde boli nájdené zbrane políciou, uviedla, že ona a jej druh O. K.. Svedkyňa N. Z. tvrdila, že napr. plynovú pištoľ kúpila pre seba len tak, ale s tým nie je možné súhlasiť, aj z dôvodu, že má veľmi nízky príjem, naproti tomu je skôr pravdepodobné to, že túto pištoľ kúpila na základe pokynu svedka O. K. /ostatné zbrane si svedok zadovážil zrejme prostredníctvom iných osôb/, ktorý má veľmi dobrý príjem, okrem invalidného dôchodku má príjem aj z toho, že bezdomovci u neho prespávajú alebo tam bývajú, za to mu aj platia, teda on mal finančné prostriedky na kúpu zbraní.

Podotkol, že na hlavnom pojednávaní vypovedal O. K. ako svedok pod prisahou, napriek tomu nehovoril pravdu. Je vylúčené, aby „prenajímateľ“, teda O. K. nevedel, kto sa nachádza v prenajatých miestnostiach, aj keď iba prechodne. O. K. pred rokmi už bol obvinený a potom aj obžalovaný z vraždy, ale pre nedostatok dôkazov ho súd musel oslobodiť. N. Z. potvrdila, že O. K. nosil maskáčová nohavice a aj teraz ich má. Okrem toho N. Z. povedala O. K., že „T. /teda obžalovaný/ ťa zachránil od pár rokov väzenia“, čo preukazuje, že O. K. je agresívny, násilnícky typ. Podľa obžalovaného, O. K., napriek tomu, že to popiera, veľmi dobre poznal poškodeného Y. J., mal s ním aj potýčky.

Podľa obžalovaného je N. O. invalidný dôchodca z dôvodu, že posudkovým lekárom bola zistená mentálna retardácia, ľahká imbecilita, je na úrovni dieťaťa.

Výpovede svedka O. N. a svedka J. N. aj keď nepriamo svedčia v prospech obžalovaného. Namietal, že pes nie je ľudská bytosť, tento dôkaz nie je možné overiť, ani výsluchom, ani žiadnou inou formou, pričom okrem značne spochybniteľnej pachovej stopy nebol produkovaný ani jeden jediný priamy dôkaz, ktorý by usvedčoval obžalovaného zo spáchania jemu kladených trestných činov za vinu. Je absurdné

a jednoznačne vylúčené, aby obžalovaný zavraždil poškodeného, jeho bicykel dal pred unimobunku, zbrane prechovával tam, kde sem - tam prespával, a na príchod policajtov čakal v unimobunke.

Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a v zmysle § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie za prítomnosti obžalovaného, obhajcu a prokurátora krajskej prokuratúry.

Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného sa pridržiaval písomne podaného odvolania a navrhol, aby odvolací súd vec vrátil súdu I.stupňa na nové konanie a rozhodnutie za účelom doplnenia dokazovania tak, ako bolo nariadené krajským súdom v predchádzajúcom rozhodnutí.

Obžalovaný uviedol, že dňa 8.11.2014 bola jedna žena, ktorá sa volá M. prítomná, keď p.K. a O. priniesli pištoľ s tými slovami, že nebohý J. už nebude na nich strieľať. Jej výpoveď nikde nefiguruje napriek tomu, že vyšetrovateľovi túto osobu oznámil. Ďalej hodnotil dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní. Navrhol, aby odvolací súd zrušil vec vrátil súdu I. stupňa.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací nezistil dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 Trestného poriadku ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku. Postupom podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zhodne ako súd I. stupňa zistil :

- prokurátor krajskej prokuratúry podal dňa 21.9.2015 pod č. Kv 98/14/2200 - 46 obžalobu na T. L. v bode 1 pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno e) Trestného zákona a v bode 2 pre prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona a zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona

- okresný súd rozhodol rozsudkom sp.zn. 5Tk/4/2015 zo dňa 4.10.2016, proti ktorému podal odvolanie obžalovaný, pričom krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

- okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní pred zrušením rozsudku odvolacím súdom dokazovanie výsluchom obžalovaného T. L., svedkyne W. B., svedkyne F. O., svedka F. K., svedka W. Z., svedka T. J., svedka F. P., svedka E. H., svedka Mgr. Z. N., svedkyne N. Z., svedka O. K., znalkyne z odboru psychológie PHDr. Kataríny Hajdovej, znalca JUDr. MUDr. Petra Kováča PhD., znalca z odboru veterinárstvo-kynológia Bc. Jána Vargu, znalkyne z odboru psychiatria MUDr. Andrei Heretikovej, znalca z odboru psychológie MUDr. Antona Heretika PhD., svedka N. O., svedkyne O. O., svedka O. N., svedka J. N., oboznámením sa so zápisnicou ohliadky miesta činu č.l. 270-280, fotodokumentáciou č.l. 281-293, zápisnicou o ohliadke - pitva č.l. 294-298, fotodokumentáciou č.l. 299-333, zápisnicou o ohliadke tela obžalovaného č.l. 334-335, zápisnicou o prehliadke tela O. K. č.l. 336-337, zápisnicou o prehliadke tela N. O. č.l. 338-339, zápisnicou o prehliadke tela N. Z. č.l. 340-341, príkazom na domovú prehliadku č.l. 342-343, zápisnicou o domovej prehliadke č.l. 344-349, fotodokumentáciou z domovej prehliadky č.l. 350-364, zápisnicou o vykonaní domovej prehliadky + fotodokumentáciou u K. č.l. 367-409, zápisnicou o vydaní veci č.l. 410-412, fotodokumentáciou k vydaným veciam č.l. 413-424, fotodokumentáciou o zranení osoby T. L. č.l. 425-428, správou o prehliadke mŕtveho č.l. 429-431, náklady na pohreb č.l. 431a, potvrdením o vrátení veci č.l. 432, odpisom RT č.l. 433-433a, lustráciou a správou na obvineného č.l. 434-440

- okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní po zrušení rozsudku odvolacím súdom dokazovanie výsluchom obžalovaného T. L., svedkov O. K., N. Z., E. Z. a Mgr. Mgr. F. S., konfrontáciou O. K. a N. Z., oboznámením obsahu spisu OS Trnava sp.zn. 5Tk/4/2015 č.l. 1 až č.l. 185, č.l. 186 až č.l. 467 a to najmä: o zápisnica ohliadky miesta činu č.l. 270-280

- o fotodokumentácia č.l. 281-293
- o zápisnica o ohliadke - pitva č.l. 294-298
- o fotodokumentácia č.l. 299-333
- o zápisnica o ohliadke tela obžalovaného č.l. 334-335
- o zápisnica o prehliadke tela O. K. č.l. 336-337
- o zápisnica o prehliadke tela N. O. č.l. 338-339
- o zápisnica o prehliadke tela N. Z. č.l. 340-341
- o príkaz na domovú prehliadky č.l. 342-343
- o zápisnica o domovej prehliadke č.l. 344-349
- o fotodokumentácia z domovej prehliadky č.l. 350-364
- o zápisnica o vykonaní domovej prehliadky + fotodokumentácia u O. K. č.l. 367-409
- o zápisnica o vydaní veci č.l. 410-412
- o fotodokumentácia k vydaným veciam č.l. 413-424
- o fotodokumentácia o zranení osoby T. L. č.l. 425-428
- o správa o prehliadke mŕtveho č.l. 429-431
- o náklady na pohreb č.l. 431a
- o potvrdenie o vrátení veci č.l. 432
- o odpis RT č.l. 433-433a
- o lustrácia, správy na obvineného č.l. 434-440
- o kópia uznesenia OR PZ Dunajská Streda, odbor kriminálnej polície sp.zn. ČVS: ORP-324/1-VYS-DS-2014, vec je dozorovaná Krajskou prokuratúrou v Trnave sp.zn. Kv 57/2014/2200
- o aktualizovaný RT

Predmetnou vecou sa už krajský súd zaoberal vo svojom rozhodnutí zo dňa 28.3.2017, kedy podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. por. napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd, riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu, v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, rovnako tak rozviedol akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný T. L. spáchal skutky v rozsahu skutkových zistení napadnutého prvostupňového rozsudku. Z toho dôvodu si všetky závery prvostupňového súdu osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne odkazuje.

K odvolacím námietkam obžalovaného :

K výroku o vine:

II. Pri hodnotení výpovede svedka, ktorý o rozhodných skutočnostiach nevypovedal vždy rovnako, je súd povinný rozobrať všetky výpovede svedka a zdôvodniť, prečo svoje rozhodnutie opiera len o niektorú z rozdielnych výpovedí. (R 38/1970)

Z trestnej činnosti je obžalovaný usvedčovaný výpoveďami svedkýň F. O. a N. Z. z prípravného konania, ktoré je potrebné v spojitosti s pachovou stopou považovať za vierohodné. Naproti tomu zmenené výpovede svedkyne F. O. a N. Z. na hlavnom pojednávaní v prospech obžalovaného je potrebné vo vzájomných súvislostiach a v kontexte všetkých vykonaných dôkazov zhodnotiť ako účelové v snahe pomôcť obžalovanému zbaviť sa viny.

Dôvodom je najmä tá skutočnosť, že to bola práve svedkyňa N. Z., ktorá pri odstraňovaní rozdielov vo výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 21.1.2016 (č.l. 556) uviedla, že: „Skutočne, potom sa u nás zastavila tá F., tak ako som to vypovedala a povedala nám o Z. (o T.) to, čo som uviedla aj na polícii.“, pričom časť C na č.l. 234 obsahuje: „Ďalej uvádzam, že po tom, čo sme boli zo zadržania prepustený tak sa u nás zastavila na návštevu F., ktorá nám hovorila, že T. najprv odcudzil bicykel nebohého Y. J. a po tomto to priniesol na dvor a T. toho J. mal niekde vonku čakať a po tom ho napadnúť, povedala ešte,

že nebohého T. mal asi deväťkrát bodnúť a po tom ho ešte trikrát aj niečím udrieť do hlavy a následne zatiahnuť do kukurice, pričom tento rozhovor B. nahral ja na svoj mobilný telefón.“

IV. Súhrn nepriamych dôkazov na preukázanie viny obvineného musí tvoriť logickú a ničím nenarušovanú sústavu navzájom sa dopĺňajúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti zažalovaného skutku a usvedčujú z jeho spáchania obvineného, ale súčasne vylučujú možnosť akéhokoľvek iného záveru. (R 38/1968, rozsudok Najvyššieho súdu z 9. apríla 1968, sp. zn. 7 Tz 11/68)

F. O. v prípravnom konaní (č.l. 207) uviedla, že obžalovaný po tom, čo policajti prvý krát odišli z dvoru rodinného domu F. K., tak jej povedal, že niečo pokazil nakoľko neupratal dobre za sebou, že telo je v kukurici.

N. Z. v prípravnom konaní (č.l. 234) uviedla, že v doobedňajších hodinách dňa 8.11.2014 sa jej obžalovaný opýtal, či by mu nevyprala nohavice, ktoré namočila do vody a zaliala avivážou.

Z protokolu porovnávania pachových stôp pod číslom PPZ0KH-7-2-258/2014 vyplýva, že iba obžalovaný T. L. prišiel do telesného kontaktu s nebohým Y. J..

Vzhľadom na skutočnosť, že na mieste činu bola zaistená len pachová stopa obžalovaného, je vylúčené, aby na mieste činu útočila iná osoba, pričom výpovede svedkýň F. O. a N. Z. z prípravného konania podporujú záver o priebehu skutkov tak, ako sú uvedené v skutkovej vete výroku rozsudku.

Dôležitým usvedčujúcim dôkazom je aj prepis záznamu rozhovoru nahratý na mobilný telefón, ktorý obsahuje relevantné informácie o prejednávanej veci.

Svedkyňa N. Z. na hlavnom pojednávaní dňa 21.1.2016 (č.l. 554) uviedla, že jej mesačný príjem je 62 eur mesačne a že sa zbraniam nerozumie a preto poplašnú pištoľ nemohla upraviť.

Svedok O. K. na hlavnom pojednávaní dňa 21.1.2016 (č.l. 562) uviedol, že sa zbraniam nerozumie a že obžalovaný doniesol nejaké poplašné zbrane, bola to len vzduchovka.

Vzhľadom na výpoveď svedkyne N. Z. na hlavnom pojednávaní, že má nízky mesačný príjem, ktorý by jej po zohľadnení nevyhnutných životných nákladov neumožnil kúpiť poplašnú pištoľ pre seba a vzhľadom na skutočnosť, že zbraniam sa nerozumie, bolo by nepochopiteľné, prečo by kupovala poplašnú pištoľ a ako by ju dokázala upraviť, a preto má odvolací súd za vierohodnú výpoveď svedkyne N. Z. v prípravnom konaní (č.l. 235c), z ktorej vyplýva, že kupovala poplašnú pištoľ na žiadosť obžalovaného v Dunajskej Strede, pričom peniaze na kúpu jej dal obžalovaný a že ostatné zbrane doniesol obžalovaný, pričom ho viackrát videla z uvedených zbraní strieľať na dvore, kde strieľal na potkanov.

Zväziac výpoveď svedka O. K. na hlavnom pojednávaní, že sa zbraniam nerozumie, bolo by nevysvetliteľné, ako by dokázal zbraň upraviť, a preto odvolací súd považuje za vierohodnú výpoveď svedka O. K. v prípravnom konaní (č.l. 222c), z ktorej vyplýva, že všetky nájdené zbrane v ich dome patrili obžalovanému, predmetné zbrane tam priniesol v máji a júni 2014, ďalej obžalovaný zbrane prerábal na dvore, vyvíťal ich, niečo z nich odpíľal a niečo zas dal privariť, následne dané zbrane uložil u svedka O. K. s tým, že ich nepotrebuje, pričom svedok O. K. uviedol, že videl z nich strieľať obžalovaného.

144. Nahratie súkromného (telefónneho) rozhovoru účastníkom rozhovoru a súkromné použitie takej nahrávky per se neporušuje článok 8, ak je to urobené súkromnými prostriedkami. Avšak toto sa musí rozlišovať od utajeného monitorovania a nahrávania komunikácie súkromnou osobou v kontexte a pre prospech úradného vyšetrovania - trestného alebo iného - a so schválením a technickou pomocou verejných vyšetrovacích úradov (Van Vondel v. the Netherlands, § 49). Zverejnenie obsahu určitých rozhovorov pre médiá získaných odpočúvaním telefónu by mohlo predstavovať porušenie článku 8 v závislosti na okolnostiach prípadu (Drakšas v. Lithuania, § 62). (Strana 32 bod 144 pravidelne aktualizovanej príručky k judikatúre k článku 8 zverejnenej Európskym súdom pre ľudské práva na internetovej adrese

<

V tomto ohľade, súd poznamenáva, že v tomto prípade, hoci nahrávky sťažovateľových rozhovorov boli urobené pánom R. na dobrovoľnej báze a pre jeho vlastné účely, zariadenie bolo poskytnuté úradmi, ktoré pri najmenej jednej príležitosti dali špecifické pokyny, aké informácie by mali byť získané od žiadateľa. Za týchto okolností, súd uvážil, že úrady „urobili kľúčový príspevok k vykonaniu schémy“ a nie je presvedčený, že to bol pán R., kto ovládal udalosti. (rozsudok Súdneho dvora Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Van Vondel v. the Netherlands zo dňa 4. októbra 2007)

Podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku : Kto má pri sebe vec dôležitú pre trestné konanie, je povinný ju na vyzvanie predložiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu; ak ju treba na účely trestného konania zaistiť, je povinný vec na vyzvanie týmto orgánom vydať. Pri vyzvaní ho treba upozorniť na to, že ak nevyhovie výzve, môže mu byť vec odňatá, ako aj na iné následky nevyhovenia.

Podľa § 119 ods. 2 Trestného poriadku : Za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede namieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

Právnym základom pre teraz prejednávanú vec je ustanovenie § 12 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, podľa ktorého platilo, že písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy môžu byť vyhotovené, alebo použité len jej súhlasom.

Podľa odst. 2 rovnakého paragrafu súhlas nie je treba, ak sa použije písomnosť osobnej povahy, podobizeň, obrazová snímka alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.

Zákonná úradná licencia tak podľa ustanovenia § 12 odst. 2 občanského zákonníku tvorí výnimku z toho, že záznam rozhovoru fyzických osôb, ktorý je zvukovým záznamom prejavu osobnej povahy osôb hovoriacich, môže byť použitý zásadne len so súhlasom fyzickej osoby, ktorá bola účastníkom tohto rozhovoru.

K zákonnej úradnej licenci sa vyjadril Ústavní súd vo svojom často citovanom náleze zo dňa 13.9.2006, sp.zn. I. ÚS 191/05, v ktorom vyslovil, že za prejav úradnej licencie však nemožno považovať každé konanie alebo pojednávanie pred súdom či iným orgánom štátu, ale len prípady, ktoré výslovne upravuje zákon. Takým zákonom je zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ktorý v tejto súvislosti upravuje odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky v trestnom konaní. V trestných konaniach tak nemožno zásadne s ohľadom na ustanovenie § 89 ods. 2 trestného rádu vylúčiť možnosť, aby bol ako dôkaz použitý i zvukový záznam, ktorý bol vyhotovený súkromnou osobou bez súhlasu osôb, ktorých hlas je zaznamenaný. Prípustnosť takého dôkazu je však i tak vždy nevyhnutné posudzovať tiež s ohľadom na rešpektovanie práva na súkromie zakotveného v čl. 8 Dohovoru, práva na nedotknuteľnosť osoby a jeho súkromia v zmysle čl. 7 a čl. 10 odst. 2 Listiny (porovnaj uznesenie zo dňa 20.10.2011 vo veci sp.zn. 143/06). I napriek tomu, že najmä v trestných konaniach je daný všeobecný záujem na ochrane spoločnosti pred trestnými činmi a na tom, aby také činy boli zistené a potrestané [porovnaj nálezh zo dňa 22.1.2001 sp.zn. II. ÚS 502/200 (N 11/21 SbNU 83)], bolo rozhodnuté, že je vždy vecou konkrétneho trestného konania, ako bude posúdená otázka, či záznam hlasového prejavu druhej osoby vyhotovený bez jej vedomia je v danom prípade použiteľný ako dôkaz. (nálezh Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. II.ÚS 1774/14 zo dňa 9. 12. 2014)

Legitímny verejný záujem štátnych orgánov na ochrane spoločnosti (jednotlivcov) pred závažnými trestnými činmi alebo na odhaľovaní, objasnení a potrestaní takej činnosti, je zásadne nadradený (prioritný) záujmu inej osoby na ochrane sfér svojej osobnosti, pričom Ústavný súd Slovenskej republiky sa v uznesení sp.zn. I. ÚS 514/2015-15 zo dňa 3.9.2015 s uvedeným názorom všeobecných súdov v súvislosti s posúdením zákonnosti kamerových záznamov zachytávajúce verejnosti prístupné priestory stotožnil.

K námietke obhajoby, že dokazovanie k nahrávke nebolo doplnené a že nahrávka je nezákonná, že je potrebné uviesť, že okresný súd v tejto súvislosti vypočul svedkov O. K., N. Z., npor. E. Z. a Mjr. Mgr. F. S..

Z doplneného dokazovania vyplýva, že tento dôkaz bol získaný postupom podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku, keď svedok O. K. dobrovoľne vydal orgánu činnému v trestnom konaní mobilný telefón, na ktorom bol uložený záznam rozhovoru, z ktorého záznamu rozhovoru bol vyhotovený prepis.

Uvedený dôkaz je zákonný, čo vyplýva z viacerých skutočností. Žiaden z vypočutých aktérov rozhovoru nevyjadril nesúhlas s vyhotovením zvukového záznamu, keďže O. K. si nepamätal na obsah prepisu nahrávky rozhovoru a N. Z. uviedla na otázku, či je pravda to, čo sa píše v zázname odpovedala, že: „Áno, spomínam si na to, tak to bolo. Je to pravda.“ (č.l. 758).

Aj hlas svedkyne F. O. je tiež zachytený na zázname rozhovoru, avšak táto svedkyňa sa na hlavné pojednávanie napriek riadne doručenému predvolaniu nedostavila, čo je potrebné interpretovať ako nevyužitie práva na vyjadrenie nesúhlasu s uvedenou nahrávkou.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžaloba bola pre skutok uvedený v skutkovej vete pod bodom 1 podaná pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písmeno e) Trestného zákona, je zrejmy záujem spoločnosti na ochrane pred takýmto závažným trestným činom a na odhaľovaní, objasnení a potrestaní takej činnosti. Právne významnou skutočnosťou je aj to, že nahrávka rozhovoru vôbec neobsahuje dôverné osobné informácie vzťahujúce sa na súkromie účastníkov rozhovoru, ale práve naopak zameriava sa výlučne na skutkový stav v danej trestnej veci, čo vylučuje akýkoľvek priamy zásah do súkromia aktérov rozhovoru. Keďže hlas obžalovaného nie je na zázname rozhovoru zachytený, jeho právo na súkromie uvedeným záznamom rozhovoru nemôže byť akokoľvek priamo dotknuté. Do úvahy je potrebné vziať aj skutočnosť, že svedok O. K. nemohol poskytnúť iný dôkaz na preukázanie skutočností nahratých na zázname rozhovoru, keďže svedkyňa F. O. viackrát počas trestného konania zmenila výpoveď, čo bolo aj predmetom odstraňovania rozporov v jej výpovedi.

Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že záznam rozhovoru vznikol bez akéhokoľvek podnetu a bez akejkoľvek pomoci orgánov činných v trestnom konaní, teda išlo o rozhovor medzi súkromnými osobami nahratý na súkromné zariadenie, ktorý bol až neskôr dobrovoľne predložený orgánom činným v trestnom konaní. Okrem toho záznam rozhovoru nepredstavuje v prejednávanej veci jediný usvedčujúci dôkaz, nakoľko ďalšími usvedčujúcimi dôkazmi sú pachová stopa a výpoveď svedkyne F. O. a svedkyne N. Z..

K námietke obhajoby, že svedkyňa F. O. nebola na hlavné pojednávanie predvolaná pod hrozbou poriadkovej pokuty, resp. nebola predvedená príslušníkmi PZ, čím nebola zabezpečená jej účasť na hlavnom pojednávaní, je na mieste zdôrazniť, že v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu bolo na zvážení okresného súdu podľa výsledku zisťovania, či vypočúje uvedených svedkov k obsahu uvedenej nahrávky. Okresný súd vypočul k prepisu nahrávky svedkov O. K., N. Z., npor. E. Z. a Mjr. Mgr. F. S.. Okresný súd predvolal aj svedkyňu F. O. za účelom objasnenia prepisu nahrávky, pričom svedkyňa sa na hlavné pojednávanie bez riadneho ospravedlnenia nedostavila, i keď mala doručenie predvolania vykázané a lehotu na prípravu zachovanú. Z kontextu prepisu O. K. predloženého záznamu rozhovoru medzi O. K. a F. O. zreteľne vyplýva identifikácia obžalovaného ako tej osoby, ktorá sa dopustila skutku uvedeného v skutkovej vete pod bodom 1. Z vykonaného dokazovania je tak zrejmé, koho hlas bol zachytený na nahrávke a kto nahrávku predložil a preto správne okresný súd ustálil, že nie je ďalej potrebné vypočúť svedkyňu F. O..

Obhajoba nesprávne poukazuje na skutočnosť, že v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu mal byť opätovne vypočutý svedok J. N. k inkriminovanému dňu piatok od 8:00 do 18:00, resp. 19:00 hod, nakoľko odvolací súd mal za to, že výsluch bol dostatočný, avšak bolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku vysporiadať s týmto výsluchom. Nemožno sa stotožniť ani s tvrdením, že inkriminovaným dňom by mal byť práve piatok, nakoľko v obžalobe v skutkovej vete je uvedené, že skutok sa stal v presne neustálenom čase medzi 8:00 hod. a 10:00 hod. dňa 8.11.2014, čo je v sobotu. Na mieste je aj pripomenúť, že svedok J. N. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 4.10.2016 (č.l. 652) uviedol, že boli v Nemecku pri Mníchove, čo nemožno považovať za jednoduché pomýlenie alebo zamenenie si názvov krajín Nemecka a Rakúska.

Nemožno priznať úspech argumentu obhajoby, že bol zamietnutý výsluch svedka O. K., nakoľko okresný súd na hlavnom pojednávaní zo dňa 18.5.2017 (č.l. 748) doplnil dokazovanie o výsluch svedka k prepisu nahrávky.

K námietke obhajoby, že svedkyňa F. O. nie je vierohodná, je potrebné uviesť, že súdna znalkyňa PhDr. Haidová vo svojom znaleckom posudku na skúmanie duševného stavu (č.l. 152-48) konštatovala, že svedkyňa O. je schopná vnímať udalosti reality, zapamätať si ich, podržať v pamäti a reprodukovať ich, reprodukcie však budú nedostatočne presné, povrchné, menej obsažné. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že svedkyňa F. O. bola schopná v dostatočnej miere vnímať a reprodukovať dôležité skutočnosti pre toto trestné konanie.

K námietke obhajoby, že policajt najskôr podozrieval O. K., je na mieste uviesť, že Mjr. Mgr. F. S. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní zo dňa 6.6.2017 (č.l. 784) ešte ďalej uviedol aj toto: „Tak isto tam bol nájdený napr. sáčok s mrkvou, podľa nálepky bolo vidieť, že bol kúpený v Kauflande a v odeve poškodeného Y. J. bol nájdený bloček z nákupu v Kauflande a keď sa to porovnávalo tie kódy, tak to súhlasilo, to znamená, že on musel kúpiť ten sáčok s tou mrkvou a tento sáčok sa našiel tiež pri tej domovej prehliadke u K. O., konkrétne v tej unimobunke, kde prespával obžalovaný.“ Z uvedeného dôvodu bola upriamená pozornosť v priebehu vyšetrovania na obžalovaného.

K námietke obhajoby, že svedkyňa N. Z. viackrát zmenila výpoveď, je potrebné uviesť, že okresný súd na hlavnom pojednávaní zo dňa 21.1.2016 (č.l. 556) prečítal výpoveď svedkyne z prípravného konania a odstraňoval rozpory v jej výpovedi.

Podľa obžalovaného ostatní svedkovia potvrdili konflikt svedka O. K. a Y. J., avšak obžalovaný mená a priezviská ostatných svedkov neuviedol a ani z obsahu spisu nie je zrejmé, ktorých svedkov mal obžalovaný na mysli.

Čo sa týka návrhu obhajoby na doplnenie dokazovania v prípravnom konaní, je potrebné uviesť, že zábery z priemyselnej kamery v Dunajskej Strede nemôžu vnieť viac svetla do prejednávanej veci, nakoľko mŕtve telo bolo nájdené v kukuričnom poli oproti priemyselnému parku medzi obcou Malé Dvorníky a mestom Dunajská Streda. Zaisťovanie mobilov obžalovaného a zistenie uskutočnených hovorov a poslaných SMS správ by mohlo priniesť len nepriami dôkazy, nie je však spôsobilé priniesť priami dôkazy o tom, kto bol páchatelom trestnej činnosti.

K námietke obhajoby, že po zavraždení poškodeného asi 2 týždne každé ráno už o 7.30 hod. za svedkyňou F. O. chodili každý deň policajti L. W. a E. Z. /L. W. už nie je policajtom, je starostom obce O., okres Dunajská Streda/ aby im dala vražednú zbraň, je na mieste konštatovať, že uvedené konanie policajtov nebolo preukázané relevantnými dôkazmi.

Obhajoba poukázala na fakt, že N. Z. na hlavnom pojednávaní zo dňa 21.1.2016 (č.l. 555) uviedla, že tie priestory, miestnosti, kde boli nájdené tie zbrane políciou užívala ona a jej druh - O. K., pričom takáto výpoveď svedkyne je zdokumentovaná v súdnom spise.

Obhajoba poukázala na výpoveď svedkyne N. Z., ktorá si spomenula na to, ako sa O. K. pobil s druhým mužom kvôli nejakej žene, obžalovaný mu vtedy ešte chytil ruku a vybral mu kladivo a pani N. povedala O. K., že T. ťa zachránil od pár rokov väzenia, pričom takýto obsah výpovede svedkyne je zachytený v zápisnici o hlavnom pojednávaní zo dňa 21.1.2016 (č.l. 558).

Nemožno sa však stotožniť s tvrdením obhajoby, že svedkyňa F. O. má málo finančných prostriedkov, naproti tomu svedok O. K. má veľmi dobrý príjem a preto svedkyňa F. O. nekupovala plynovú pištoľ pre seba, ale pre svedka O. K.. Uvedené tvrdenie je potrebné vyhodnotiť za špekuláciu, ktorá nie podporená relevantným dôkazom.

K námietke obhajoby, že svedok O. K. nevypovedal pravdu, je potrebné uviesť, že svedok O. K. na hlavnom pojednávaní zo dňa 21.1.2016 (č.l. 563) vypovedal k osobe svedkyne F. O. okrem iného, že „Z videnia ju poznám, takto ju nepoznám, neviem kto to je.“ a ani po tejto udalosti sa s ňou nestretol. Uvedené tvrdenie svedka O. K. je vnútorne rozporuplné a nie je možné z neho vyvodit', do akej miery pozná svedkyňu F. O.. Svedok O. K. uviedol na hlavnom pojednávaní zo dňa 18.5.2017 (č.l. 746), že

nenosí maskáčová nohavice, čo je v súlade s tvrdením svedkyne N. Z. na hlavnom pojednávaní zo dňa 18.5.2017 (č.l. 756), že „Nie, nemá maskáče.“ .

Podľa obžalovaného svedok O. K. poznal Y. J. a N. O. je invalidný dôchodca z dôvodu, že posudkovým lekárom bola zistená mentálna retardácia, ľahká imbecilita a je na úrovni dieťaťa, avšak uvedené tvrdenia nepodporil žiadnym relevantným dôkazom.

K argumentu obhajoby, že O. N. potvrdil výpoveď obžalovaného, je potrebné poznamenať, že výpoveď O. N. na hlavnom pojednávaní zo dňa 14.7.2016 (č.l. 627) je relatívne všeobecná, nakoľko svedok uviedol, že naposledy bol u K. dňa 8.11.2014 (piatok) večer okolo 18:00 hod. až 18:30 hod.

Nie je možné priznať úspech obhajobe v tom, že pachová stopa mohla vzniknúť z ošatenia, nakoľko relevantná je výpoveď znalca Bc. V. O. na hlavnom pojednávaní zo dňa 17.3.2016 (č.l. 582) v tom smere, že v prípade, ak by si cudzia osoba dala na ruky ošatenie pochádzajúce od obžalovaného a chytila sa dolných končatín poškodeného, tak by sa tam nachádzali dve pachové stopy a to: osoby, ktorá bola majiteľom respektíve používateľom ošatenia prípadne rukavíc, a aj osoby, ktorá ich na miesto priniesla, dala si ich na ruky. Omyl psa pri vyhodnocovaní pachovej stopy neprichádza do úvahy, nakoľko znalec na uvedenom hlavnom pojednávaní uviedol, že psovod použil pre objektivitu pachovej identifikácie viacerých služobných psov, čo sa považuje za nadštandardný úkon, pričom výsledok pachovej identifikácie je dôveryhodný.

K námietke obhajoby, že je absurdné a jednoznačne vylúčené, aby obžalovaný zavraždil poškodeného, jeho bicykel dal pred unimobunku, zbrane prechovával tam, kde sem - tam prespával, a na príchod policajtov čakal v unimobunke, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že svedkyňa F. O. na hlavnom pojednávaní zo dňa (č.l. 527) vypovedala aj to, že: „Keď sme došli do tej unimobunky, dali sme si nejaký fet, čo sme si so sebou priniesli z Dunajskej Stredy. Bol to pervitín. Niečo som kúpila ja, niečo obžalovaný. Ja už neviem, kto to presne priniesol. Pervitín sme užili tak, že sme ho vdychli do nosa.“ Odvolací súd poznamenáva, že metamfetamín (pervitín) je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok v znení neskorších predpisov. Uvedená droga je spôsobilá nepriaznivo ovplyvniť ľudskú psychiku a preto nie je možné hodnotiť kritérium logiky na umiestnení bicykla pred unimobunku.

K výroku o treste:

Odvolací súd ustálil, že okresný súd nepochybil ani postupom v konaní, ktorým dokazoval skutočnosť potrebnú pre ukládanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povest' a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Rovnako v dôvodoch rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, správne v tomto smere aplikoval priťažujúcu okolnosť v súlade s § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchanie viac trestných činov) a § 37 písm. m) Trestného zákona (už bol za trestný čin odsúdený). Poľahčujúcu okolnosť nezistil. Správne vyhodnotil prevyšujúce priťažujúce okolnosti v zmysle ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona. Trestná sadzba vyplývajúca z ustanovenia § 145 odsek 2 Trestného poriadku je 20 rokov až 25 rokov. Po úprave za použitia § 38 odsek 4 Trestného zákona (ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu) je trestná sadzba 21 rokov a 8 mesiacov až 25 rokov.

Okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní 22 (dvadsaťdva) rokov. Taktiež správne postupoval, keď obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody. Nepochybil ani tým postupom, ktorým podľa § 48 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia, pretože spáchal obzvlášť závažný zločin.

V súlade so zákonom postupoval okresný súd, keď v zmysle ustanovenia § 76 odsek 1 a § 78 odsek 1 Trestného zákona obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 2 rokov, pretože v predmetnej veci odsudzoval obžalovaného pre obzvlášť závažný zločin.

Správne postupoval súd I. stupňa i pri ukladaní trestu prepadnutia vecí podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a to :

- 1 ks po domácky upravenej palnej zbrane - pôvodne vzduchovej pušky IŽ - 38 (IJ 38), výrobného čísla K22764,

- 1 ks po domácky upravenej expanznej pištole zn. Ekol model special 99, výrobného čísla EV-1411311, kal. 9 mm PA blanc,

- 46 ks nábojov kal. 22 long rifle , českého výrobcu SELLIER & BELLOT,

- 6 ks nábojov kal. 6,35 browning, českého výrobcu SELLIER & BELLOT, pretože boli použité na spáchanie trestného činu. Vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva v zmysle ustanovenia § 60 odsek 5 Trestného zákona štát.

Výrokmi o treste prepadnutia vecí a o náhrade škody sa odvolací súd nezaoberal, nakoľko neboli napadnuté odvolaním.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.